

Dosarul nr. 2r-140/22
2-19140877-01-2r-01032022

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – G. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – V. Cotorobai, D. Dulghieru, A. Malîi

DECIZIE

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând recursul depus de către Gheorghii Verejan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghii Verejan împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/203 cu privire la obligarea încheierii contractelor individuale, anularea acțiunii oblice și respingerea pretențiilor privind încasarea sumei,
împotriva încheierii din data de 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit apelul declarat de către Gheorghii Verejan, în temeiul art. 369, alin. (1), lit. b) din Codul de procedură civilă,

constată:

La 28 august 2019 Gheorghii Verejan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/203, prin care a solicitat obligarea încheierii contractelor individuale privind prestarea serviciilor comunale, conform Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, anularea acțiunii oblice înaintate de SA „Termoelectrica”, în interesul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/203, respingerea pretenției privind încasarea datoriei la serviciile comunale în sumă de 26 479,87 lei.

Prin hotărârea din data de 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată pretenția lui Gheorghii Verejan privind obligarea încheierii contractelor individuale, s-a încetat procesul în partea pretențiilor privind anularea acțiunii oblice și respingerea pretențiilor privind încasarea sumei. (f.d.93)

La 09 decembrie 2021 Gheorghii Verejan a depus apel împotriva hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d.97, 109-112)

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din data de 10 februarie 2022 a restituit ca fiind tardiv apelul declarat de către Gheorghii Verejan. (f.d. 113-116)

Împotriva încheierii instanței de apel a depus recurs Gheorghii Verejan, invocând dezacordul cu soluția adoptată. Recurentul a menționat că a omis termenul de contestare a hotărârii din data de 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău,

sediul Centru din neatenție și din cauza îmbolnăvirii de COVID-19. Totodată, a menționat că nu poate confirma faptul că a fost bolnav, deoarece s-a tratat la domiciliu, iar certificat medical nu i s-a eliberat.

În opinia lui Gheorghii Verejan respingerea apelului motivat este o tentativă de îngrădire a dreptului la satisfacție efectivă din partea instanțelor de judecată.

La 01 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimă pentru notificare copia recursului depus de către Gheorghii Verejan, fiind recepționat la 03 martie 2022. Însă, până la examinarea recursului, aceasta nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424, alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.

Conform art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Încheierea Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 10 februarie 2022. Potrivit recipisei anexate la fila dosarului 117 Gheorghii Verejan a recepționat încheierea contestată la 14 februarie 2022.

Recursul declarat de către Gheorghii Verejan la 22 februarie 2022 este depus în termen.

În corespundere cu art. 426, alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept pertinente speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l respinge, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 427, lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Colegiul constată că la 28 octombrie 2021 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a pronunțat hotărârea, prin care a respins ca neîntemeiată pretenția lui Gheorghii Verejan privind obligarea încheierii contractelor individuale, a încetat procesul în partea pretențiilor privind anularea acțiunii oblice și respingerea pretențiilor privind încasarea sumei. (f.d.93)

Manifestându-și dezacordul cu hotărârea instanței de fond, la 09 decembrie 2021 Gheorghii Verejan a depus apel nemotivat, iar la data de 08 februarie 2022 a depus apelul motivat.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din data de 10 februarie 2022 a restituit apelul declarat de către Gheorghii Verejan împotriva hotărârii din data de 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din motiv că a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen. (113-115)

Efectuând controlul judiciar al încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs a constatat că aceasta a fost emisă în concordanță cu

normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 362, alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul notează că termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia participanții la proces trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În acest sens, dispozițiile art. 111, alin. (3) din Codul de procedură civilă prescriu că, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

În condițiile speței, hotărârea instanței de fond a fost pronunțată la 28 octombrie 2021. Respectiv, prin prisma art. 111, alin. (3) coroborat cu dispozițiile art. 362, alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură de 30 de zile, instituit de legiuitor pentru valorificarea dreptului de a ataca cu apel hotărârea judecătorească, a început să curgă din ziua imediat următoare datei emiterii și pronunțării hotărârii judecătorești, adică de la 29 octombrie 2021, iar data limită de depunere a cererii de apel fiind ziua de 29 noiembrie 2021, ora 24.00, acesta fiind termen de decădere din dreptul procesual. Însă, contrar ipotezelor relevate, coroborate normelor legale precitate, Gheorghii Verejan a declarat apel abia la data de 09 decembrie 2021.

Instanța de recurs menționează că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative.

În acest sens sunt pertinente și prevederile art. 61, alin. (1) din Codul de procedură civilă, care prevăd că participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Colegiul notează că restituirea apelului a survenit ca sancțiune procedurală pentru pasivitatea lui Gheorghii Verejan și lipsa interesului față de prezentul proces, ori cunoscând despre soluția pronunțată de instanța de fond nu a dat dovadă de responsabilitate, diligență și atitudine activă și nu a contestat hotărârea instanței de fond în termen.

În conformitate cu art. 10, alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sanțiunile procedurale vizează, atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În altă ordine de idei, instanța de recurs învederează că certitudinea legală impusă regulilor de procedură civilă, în calitate de condiție *sine qua non* a unui proces echitabil, vizează atât drepturile apelantului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării apelantului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

În cauza Ponomaryov v. Ucraina Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Totodată, instanța de recurs observă că Gheorghii Verejan, omițând termenul de contestare a hotărârii instanței de fond nu a beneficiat de dreptul său procedural și nu a solicitat, în temeiul art. 116, alin. (1) din Codul de procedură civilă, repunerea în termenul de contestare.

Coroborând ipotezele relevate, Colegiul reține ca fiind corectă concluzia instanței de apel precum că Gheorghii Verejan a declarat apelul tardiv, iar argumentele invocate în recurs nu constituie temei de anulare a încheierii contestate.

Prin urmare, corelând circumstanțele faptice constatate, și expuse supra, cu normele legale precitate, instanța de recurs ajunge la concluzia că la depunerea cererii de apel Gheorghii Verejan nu a respectat prevederile art. 362, alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost emisă în concordanță cu normele de

drept procedural, iar argumentele invocate în recurs sunt lipsite de substanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea recurată.

În conformitate cu art. 269-270 și art. 427, lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Gheorghii Verejan.

Se menține încheierea din data de 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghii Verejan împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr.54/203 cu privire la obligarea încheierii contractelor individuale, anularea acțiunii oblice și respingerea pretențiilor privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas